

ششمین همایش جرم‌شناسی و پیشگیری از ارتکاب جرم، خودکشی و انحرافات جوانان

نهاد برگزار کننده همایش: بنیاد علمی و حقوقی قانون یار

(با همکاری و حمایت معنوی دادگستری بروجرد، دانشگاه امام صادق، انجمن علمی معارف دانشگاه شهید بهشتی، دانشگاه لرستان، آموزش و پرورش، دانشگاه آزاد رفسنجان، سازمان ارشاد اسلامی، جامعه المصطفی العالمیه و....)

سردبیر علمی و مسئول برگزاری همایش: دکتر بهنام اسدی (نماینده مقالات در ۸ پایگاه ملی و بین المللی)
تاریخ برگزاری همایش: ۲۹ آذرماه ۱۴۰۲ شماره مقاله: ۲۸/۲۷۵۴۲ رده بندی کنگره: ب ۵۶/۰۴۴۴

فضای مجازی به عنوان عاملی مخرب

در راستای آسیب اجتماعی به نوجوانان

مهدی عبدی

چکیده

فضای مجازی در دهه‌های اخیر به یکی از مهم‌ترین زیست‌جهان‌های نوجوانان تبدیل شده است؛ زیست‌جهانی که هم می‌تواند فرصت‌های آموزشی، ارتباطی و هویتی فراهم کند و هم در صورت فقدان سواد رسانه‌ای، نظارت حمایتی خانواده و مدرسه، و ضعف سازوکارهای حکمرانی و پلتفرمی، به بستری برای تشدید آسیب‌های اجتماعی بدل شود. این مقاله با رویکردی تحلیلی و با اتکا به ادبیات پژوهشی فارسی و انگلیسی، «فضای مجازی» را به عنوان عاملی مخرب در راستای آسیب اجتماعی به نوجوانان بررسی می‌کند. کانون بحث، سازوکارهایی است که از طریق آنها مواجهه پرشدت و بی‌قاعده با شبکه‌های اجتماعی، بازی‌های آنلاین، پیام‌رسان‌ها و محتوای پلتفرمی می‌تواند به اختلال در فرایند جامعه‌پذیری، تضعیف پیوندهای خانوادگی، افت تحصیلی، شکل‌گیری الگوهای پرخطر، تجربه خشونت و آزار آنلاین، و آسیب‌های روانی - اجتماعی منجر شود. همچنین، چارچوبی مفهومی برای تحلیل رابطه میان شدت استفاده، کیفیت مصرف، زمینه خانوادگی - مدرسه‌ای و پیامدهای اجتماعی ارائه می‌شود و در پایان، راهکارهایی در سه سطح فردی - خانوادگی، مدرسه‌ای - اجتماعی و سیاستی - پلتفرمی پیشنهاد می‌گردد.

واژگان کلیدی: فضای مجازی، شبکه‌های اجتماعی، نوجوانان، آسیب اجتماعی، سواد رسانه‌ای،

اعتماد اینترنتی، آزار آنلاین، حکمرانی دیجیتال

مقدمه

تحول دیجیتال، مرز میان آنلاین و آفلاین را برای نسل نوجوان کمرنگ کرده است. نوجوان امروز نه فقط مصرف کننده محتوا، بلکه تولید کننده، بازنشر کننده و مشارکت کننده در میدان های نمادین جدید است. این میدان ها با سرعت بالا، منطق الگوریتمی و اقتصاد توجه اداره می شوند و به همین دلیل، تجربه نوجوان از «دوستی»، «اعتبار»، «بدن»، «موفقیت»، «سرگرمی» و حتی «اخلاق» می تواند زیر نفوذ معیارهای پلتفرمی قرار گیرد. از سوی دیگر، نوجوانی دوره ای است که فرد همزمان با تغییرات زیستی و روانی، درگیر پرسش های هویتی و نیاز به تعلق، دیده شدن و تجربه استقلال است. تلاقی این ویژگی های رشدی با سازوکارهای تقویت کننده پلتفرم ها، می تواند «آسیب پذیری اجتماعی» را افزایش دهد؛ به ویژه وقتی حمایت های خانوادگی، آموزش های مدرسه ای و قواعد اجتماعی همگام با تحول فناوری رشد نکرده باشند.

بخش اول: اهمیت مسئله در زیست جهان نوجوان

نوجوانان در مقایسه با بزرگسالان، زمان بیشتری را در محیط های اجتماعی دیجیتال می گذرانند و این زمان صرفاً «اتلاف» یا «سرگرمی» نیست؛ بلکه بخشی از تجربه تعلق، مقایسه اجتماعی، کسب منزلت و ساخت هویت است. بنابراین هر اختلالی در این فضا، می تواند اثرات دامنه دار اجتماعی داشته باشد؛ از کاهش تعاملات چهره به چهره و تعارض در خانواده تا شکل گیری روابط ناسالم، مواجهه با محتوای نامناسب و تقلید از الگوهای پرخطر.

بخش دوم: دوگانه فرصت و تهدید و ضرورت نگاه نقادانه

فضای مجازی به طور مطلق «خوب» یا «بد» نیست؛ اما وقتی از آن به عنوان عاملی مخرب سخن می گوئیم، مقصود تمرکز بر شرایطی است که در آن، مصرف بی قاعده و بدون مهارت، همراه با دسترسی آسان به محتوای مخرب و تعاملات آسیب زا، از سطح یک تجربه فردی فراتر

می‌رود و به آسیب اجتماعی تبدیل می‌شود؛ یعنی پیامدی که روابط، هنجارها، سرمایه اجتماعی و کارکردهای تربیتی جامعه را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

بخش سوم: بیان مسئله

مسئله اصلی این پژوهش آن است که چگونه و از چه مسیرهایی، فضای مجازی می‌تواند در راستای آسیب اجتماعی به نوجوانان نقش مخرب ایفا کند. پرسش‌های فرعی نیز شامل این موارد است: چه گونه‌های مسلطی از آسیب‌ها در تجربه آنلاین نوجوانان دیده می‌شود؟ چه عوامل زمینه‌ای، ریسک را افزایش یا کاهش می‌دهد؟ و چگونه می‌توان با رویکردی چندسطحی، از تبدیل ریسک‌های آنلاین به آسیب‌های پایدار اجتماعی جلوگیری کرد.

بخش چهارم: تعریف عملیاتی از فضای مجازی و آسیب اجتماعی

در این مقاله، فضای مجازی به مجموعه‌ای از زیست‌بوم‌های آنلاین شامل شبکه‌های اجتماعی، پیام‌رسان‌ها، بازی‌های آنلاین، وبسایت‌ها و خدمات پلتفرمی گفته می‌شود که با اتصال دائمی، تعامل اجتماعی و گردش سریع محتوا مشخص می‌گردد. آسیب اجتماعی نیز به وضعیتی اطلاق می‌شود که در آن، کارکردهای طبیعی روابط و نهادهای اجتماعی دچار اختلال شده و پیامدهایی مانند کاهش پیوندهای حمایتی، هنجارشکنی، خشونت، انزوا، افت عملکرد تحصیلی و شغلی آینده، و گسترش رفتارهای پرخطر بروز می‌کند.

بخش پنجم: صورت‌بندی مسئله به عنوان «چرخه ریسک تا آسیب»

می‌توان مسئله را به شکل چرخه‌ای دید: مواجهه پرشدت با فضای مجازی در غیاب قواعد و مهارت‌ها، باعث افزایش ریسک‌هایی مانند وابستگی رفتاری، مواجهه با محتوای نامناسب، آزار آنلاین و مقایسه اجتماعی بیمارگون می‌شود. این ریسک‌ها اگر تداوم یابند، به پیامدهایی مانند تعارض خانوادگی، افت تحصیلی، کاهش مشارکت اجتماعی واقعی، و شکل‌گیری الگوهای هویتی

شکننده می‌انجامند و نهایتاً در سطح اجتماعی، موجب تضعیف سرمایه اجتماعی و افزایش انواع آسیب‌ها می‌گردند.

بخش ششم: مرور ادبیات

پژوهش‌های موجود در ایران و جهان، طیفی از پیامدهای منفی استفاده پرشدت و بی‌قاعده از فضای مجازی را گزارش کرده‌اند. در ادبیات فارسی، توجه ویژه‌ای به اعتیاد اینترنتی، افت تحصیلی، تغییر سبک زندگی نوجوانان، و آسیب‌های ناشی از شبکه‌های اجتماعی دیده می‌شود. در ادبیات انگلیسی نیز علاوه بر این موارد، بر نقش معماری پلتفرم‌ها، الگوریتم‌ها و اقتصاد توجه در تشدید درگیری ذهنی، مقایسه اجتماعی و آسیب‌های روانی - اجتماعی تأکید شده است. همچنین، گروهی از پژوهش‌ها هشدار می‌دهند که ساده‌سازی رابطه «فناوری و آسیب» می‌تواند به نوعی هراس اخلاقی منجر شود و باید نقش عوامل زمینه‌ای مانند خانواده، مدرسه، وضعیت اقتصادی - اجتماعی، و سلامت روان پیشین را همزمان در نظر گرفت.

بند اول: محورهای مشترک در پژوهش‌های فارسی و انگلیسی

نخست، مفهوم «شدت و کیفیت مصرف» اهمیت دارد: صرف حضور در فضای مجازی تعیین‌کننده نیست، بلکه مدت زمان، نوع پلتفرم، نوع تعامل و اهداف استفاده، مسیر پیامدها را شکل می‌دهد. دوم، «آسیب‌پذیری رشدی» نوجوانان به عنوان یک عامل کلیدی مطرح است؛ زیرا کنترل تکانه، تنظیم هیجان و تصمیم‌گیری اخلاقی در این دوره هنوز در حال تثبیت است. سوم، پژوهش‌ها نشان می‌دهند «حمایت اجتماعی واقعی» و «سواد رسانه‌ای» می‌تواند نقش حفاظتی داشته باشد و اثرات منفی را تعدیل کند.

بند دوم: شکاف‌های پژوهشی و نیاز به نگاه میان‌رشته‌ای

در بسیاری از مطالعات، یا بر سطح فردی تمرکز می‌شود یا صرفاً بر سطح اجتماعی و سیاستی. در حالی که آسیب‌های فضای مجازی اغلب محصول تعامل چندسطحی‌اند: ویژگی‌های فردی نوجوان، الگوی تربیتی خانواده، فرهنگ مدرسه، هنجارهای گروه همسالان، و طراحی پلتفرم. همچنین، بررسی‌های کیفی درباره تجربه زیسته نوجوانان، به‌ویژه در زمینه هویت، بدن، جنسیت، و فشار همسالان در پلتفرم‌ها، هنوز به اندازه کافی توسعه نیافته است.

بخش هفتم: روش‌شناسی

این مقاله با روش توصیفی - تحلیلی و مبتنی بر مطالعه کتابخانه‌ای و تحلیل مفهومی انجام شده است. منابع فارسی و انگلیسی گردآوری و بر اساس محورهای اصلی آسیب‌ها دسته‌بندی شده‌اند. سپس، با رویکرد تحلیلی، سازوکارهای علی محتمل و شرایط زمینه‌ای مؤثر بر تشدید یا کاهش آسیب‌ها استخراج و در قالب یک چارچوب مفهومی تلفیق شده است.

بخش هشتم: منطق انتخاب روش و حدود آن

روش توصیفی - تحلیلی برای موضوعی مناسب است که هم نیازمند جمع‌بندی ادبیات متنوع است و هم باید از سطح توصیف پیامدها به سطح تحلیل سازوکارها برسد. با این حال، محدودیت این روش آن است که به جای سنجش تجربی مستقیم، بر تفسیر نظام‌مند ادبیات تکیه دارد. بنابراین یافته‌ها به منزله «چارچوب تبیینی» ارائه می‌شود و می‌تواند مبنای پژوهش‌های میدانی آینده قرار گیرد.

بخش نهم: چارچوب مفهومی پیشنهادی برای تحلیل آسیب

چارچوب مقاله بر چهار مؤلفه بنا می‌شود: شدت استفاده، کیفیت تعامل، زمینه حمایتی، و طراحی پلتفرم. شدت استفاده به زمان و بسامد حضور اشاره دارد. کیفیت تعامل ناظر به نوع محتوا و رابطه است: یادگیری محور یا سرگرمی صرف، تولید خلاق یا مصرف منفعل، گفت‌وگوی سالم یا درگیری و خشونت. زمینه حمایتی شامل خانواده، مدرسه و شبکه دوستان واقعی است. طراحی پلتفرم نیز شامل الگوریتم‌های توصیه‌گر، سیستم اعلان‌ها، سازوکارهای لایک و دنبال کردن، و سهولت دسترسی به محتوای نامناسب است. آسیب اجتماعی زمانی محتمل‌تر می‌شود که شدت بالا، کیفیت ضعیف، حمایت پایین و طراحی اعتیادآور همزمان شوند.

بخش دهم: سازوکارهای مخرب فضای مجازی در آسیب اجتماعی نوجوانان

بند اول: اعتیاد رفتاری و فرسایش زمان زیست واقعی

یکی از مهم‌ترین مسیرهای مخرب، شکل‌گیری وابستگی رفتاری به پلتفرم‌هاست؛ وابستگی‌ای که با چرخه پاداش‌های سریع، دریافت بازخورد فوری و ترس از جا ماندن از جریان‌ها تقویت می‌شود. پیامد آن، جابه‌جایی زمان از فعالیت‌های رشدی مهم مانند خواب، ورزش، تعامل خانوادگی و مطالعه است. وقتی خواب ناکافی و پراکندگی توجه مزمن ایجاد شود، نوجوان در مدرسه افت می‌کند، تعارض با والدین افزایش می‌یابد و مشارکت اجتماعی واقعی کاهش می‌یابد؛ این‌ها نشانه‌هایی‌اند که از سطح فردی عبور کرده و به اختلال در کارکردهای اجتماعی نوجوان منجر می‌شوند.

بند دوم: اقتصاد توجه، کاهش تمرکز و افت تحصیلی

فضای مجازی مبتنی بر رقابت برای نگه‌داشتن توجه کاربر است. اعلان‌ها، ویدئوهای کوتاه، پیمایش بی‌پایان و توصیه‌گری الگوریتمی، ذهن را به دریافت محرک‌های سریع عادت می‌دهد.

در نتیجه، تحمل برای فعالیت‌های عمیق و طولانی کاهش می‌یابد. افت تمرکز، تکلیف‌گریزی، و کاهش کیفیت یادگیری می‌تواند به افت تحصیلی و کاهش امید تحصیلی - شغلی در آینده منجر شود و این موضوع، در سطح اجتماعی با کاهش سرمایه انسانی و افزایش احساس ناکامی همراه می‌گردد.

بخش یازدهم: روابط، هویت و فشار همسالان در فضای مجازی

بند اول: مقایسه اجتماعی و بحران هویت

نوجوان در مرحله شکل‌گیری هویت، به شدت در معرض مقایسه با دیگران است. در شبکه‌های اجتماعی، افراد معمولاً نسخه‌های گزینشی و آرایش‌یافته از زندگی خود را نمایش می‌دهند. نوجوانی که ابزار نقد رسانه‌ای ندارد، این نمایش‌ها را واقعیت می‌پندارد و خود را در مقایسه‌ای نابرابر قرار می‌دهد. پیامد می‌تواند کاهش عزت‌نفس، احساس کم‌ارزشی، حساسیت نسبت به ظاهر و بدن، و شکل‌گیری هویت وابسته به تأیید دیگران باشد. چنین هویتی شکننده است و در مواجهه با ناکامی یا طرد آنلاین، مستعد واکنش‌های هیجانی شدید، انزوا یا پرخاشگری می‌شود.

بند دوم: روابط آنلاین، جایگزینی پیوندهای عمیق و تعارض خانوادگی

روابط آنلاین می‌تواند مکمل روابط واقعی باشد، اما در بسیاری از موارد به جایگزینی تبدیل می‌شود: گفت‌وگوهای کوتاه، سطحی و پراکنده جای ارتباط عمیق را می‌گیرد. از سوی دیگر، والدین ممکن است استفاده نوجوان را با کنترل سخت‌گیرانه یا سرزنش پاسخ دهند و این امر تعارض را تشدید کند. تعارض خانوادگی به‌ویژه زمانی افزایش می‌یابد که والدین خود الگوی مصرف سالم ندارند یا گفت‌وگوی همدلانه درباره تجربه آنلاین شکل نمی‌گیرد. تداوم این تعارض‌ها می‌تواند پیوند حمایتی خانواده را تضعیف کند و نوجوان را به سمت گروه‌های آنلاین با هنجارهای مسئله‌دار سوق دهد.

بخش دوازدهم: آسیب‌های مستقیم اجتماعی در فضای مجازی

بند اول: آزار آنلاین، خشونت کلامی و قربانی‌سازی دیجیتال

یکی از آشکارترین آسیب‌ها، تجربه آزار آنلاین است؛ از تمسخر و تهدید تا انتشار اطلاعات خصوصی و تحقیر جمعی. این تجربه می‌تواند به اضطراب، اجتناب اجتماعی، کاهش اعتماد به دیگران و حتی تغییر مدرسه یا ترک تحصیل منجر شود. در سطح اجتماعی، گسترش آزار آنلاین به عادی‌سازی خشونت کلامی و کاهش سرمایه اخلاقی در ارتباطات نوجوانان می‌انجامد.

بند دوم: مواجهه با محتوای نامناسب و هنجارشکنی

دسترسی آسان به محتوای نامناسب یا خشونت‌آمیز، محتوای جنسی، تبلیغات فریبنده، و روایت‌های افراطی، برای نوجوانی که هنوز در حال ساختن چارچوب ارزشی است، خطرناک است. در این وضعیت، مرزهای هنجاری می‌تواند تضعیف شود و رفتارهای پرخطر در زندگی واقعی افزایش یابد؛ به خصوص اگر گروه همسالان آنلاین این رفتارها را تشویق کنند یا آن را به‌عنوان سبک زندگی جذاب عرضه کنند.

بخش سیزدهم: نقش پلتفرم‌ها و حکمرانی دیجیتال در تشدید آسیب

بند اول: الگوریتم‌ها و تقویت محتوای هیجانی

پلتفرم‌ها معمولاً محتوایی را بیشتر نمایش می‌دهند که واکنش هیجانی بیشتری برمی‌انگیزد. این موضوع می‌تواند نوجوان را در معرض چرخه‌ای از تحریک، خشم، اضطراب یا هیجان شدید قرار دهد و تحمل او برای تجربه‌های عادی زندگی کاهش یابد. همچنین، حباب‌های اطلاعاتی شکل می‌گیرد و نوجوان کمتر در معرض دیدگاه‌های متنوع قرار می‌گیرد؛ نتیجه می‌تواند قطبی‌شدن، تعصب و کاهش گفت‌وگوی عقلانی باشد.

بند دوم: خلأهای تنظیم‌گری، حفاظت از داده و ایمنی کودک

وقتی سازوکارهای گزارش‌دهی، حمایت حقوقی، و استانداردهای ایمنی کودک و نوجوان در پلتفرم‌ها ضعیف باشد، ریسک آسیب‌ها بالا می‌رود. همچنین، جمع‌آوری داده‌های رفتاری و هدف‌گیری تبلیغاتی می‌تواند نوجوان را به مصرف‌گرایی شدید یا انتخاب‌های زیان‌آور سوق دهد. در چنین شرایطی، مسئولیت صرفاً بر دوش خانواده نیست و نیاز به سیاست‌های عمومی، آموزش همگانی و تعهد پلتفرم‌ها به ایمنی وجود دارد.

بخش چهاردهم: بحث و تحلیل

تحلیل این مقاله نشان می‌دهد که «مخرب بودن» فضای مجازی برای نوجوانان، بیش از آنکه ذاتی فناوری باشد، محصول هم‌زمانی چند عامل است: ویژگی‌های رشدی نوجوان، فقدان مهارت‌های تنظیم خود و سواد رسانه‌ای، ضعف رابطه حمایتی در خانواده و مدرسه، و طراحی پلتفرمی که برای حداکثرسازی زمان حضور و تعامل هیجانی ساخته شده است. بنابراین، هر مداخله‌ای که تنها یک ضلع را هدف بگیرد، احتمالاً اثر محدود خواهد داشت.

بند اول: از فردمحوری تا نگاه اکوسیستمی

اگر آسیب‌ها را صرفاً به «ضعف اراده نوجوان» تقلیل دهیم، از نقش ساختارهای تقویت‌کننده غافل می‌شویم. در مقابل، اگر همه چیز را به «تقصیر فناوری» نسبت دهیم، از نقش تربیت، آموزش و زمینه اجتماعی چشم می‌پوشیم. راه واقع‌بینانه، نگاه اکوسیستمی است: نوجوان باید مهارت بیاموزد، خانواده باید حمایت و گفت‌وگو را تقویت کند، مدرسه باید آموزش رسمی سواد رسانه‌ای ارائه دهد، و سیاست‌گذار باید استانداردهای ایمنی و پاسخ‌گویی پلتفرم‌ها را ارتقا دهد.

بند دوم: تمایز میان استفاده سالم و استفاده آسیب‌زا

می‌توان از سه معیار برای تشخیص استفاده آسیب‌زا بهره گرفت: اختلال در کارکرد روزمره، کاهش کنترل بر زمان و رفتار، و پیامدهای منفی پایدار در روابط و تحصیل. نوجوانی که می‌تواند میان فعالیت‌های آنلاین و آفلاین تعادل برقرار کند، از فضای مجازی برای یادگیری و ارتباط سازنده استفاده کند و هنگام مواجهه با تعارض یا آزار، راه‌های کمک‌گیری را بشناسد، الزاماً در مسیر آسیب قرار ندارد. مسئله اصلی، استفاده بی‌قاعده و بی‌پناه در زیست‌بومی است که برای جذب و نگهداشت کاربر طراحی شده است.

• پیشنهادها و راهکارها

۱- راهکارهای فردی و خانوادگی

خانواده باید به جای کنترل صرف، بر گفت‌وگوی همدلانه، تنظیم مرزهای روشن و الگوسازی تمرکز کند. ایجاد برنامه روزانه متعادل، تعیین زمان‌های بدون صفحه برای خواب، غذا و گفت‌وگوی خانوادگی، و آموزش مهارت‌هایی مانند مدیریت اعلان‌ها، تشخیص محتوای فریبدهنده و گزارش آزار آنلاین، می‌تواند اثر حفاظتی داشته باشد. همچنین، تقویت فعالیت‌های جایگزین مانند ورزش، هنر و تعاملات واقعی، به کاهش وابستگی کمک می‌کند.

۲- راهکارهای مدرسه‌ای و اجتماعی

مدرسه باید سواد رسانه‌ای را به عنوان یک شایستگی کلیدی آموزش دهد؛ نه فقط هشدار دادن درباره خطر، بلکه آموزش مهارت‌های عملی مانند تفکر انتقادی، اخلاق دیجیتال، امنیت حساب‌ها، حفظ حریم خصوصی و مدیریت تعارض آنلاین. همچنین، ایجاد نظام حمایتی برای گزارش آزار آنلاین و پیگیری آن، می‌تواند از تداوم آسیب جلوگیری کند. برنامه‌های مشارکتی با والدین و کارگاه‌های منظم نیز ضروری است.

۳- راهکارهای سیاستی و پلتفرمی

در سطح سیاست‌گذاری، تدوین استانداردهای ایمنی کودک و نوجوان، الزام پلتفرم‌ها به ابزارهای کنترل والدین، شفافیت در توصیه‌گری الگوریتمی، و تقویت سازوکارهای گزارش‌دهی و پاسخ‌گویی، اهمیت دارد. در سطح پلتفرمی نیز کاهش ویژگی‌های اعتیادآور، محدودسازی هدف‌گیری تبلیغاتی برای نوجوانان، و ارائه ابزارهای پیش‌فرض محافظتی می‌تواند نقش مهمی در کاهش ریسک‌ها داشته باشد.

نتیجه‌گیری

فضای مجازی می‌تواند در شرایطی مشخص، به عاملی مخرب در راستای آسیب اجتماعی به نوجوانان بدل شود؛ به‌ویژه زمانی که شدت استفاده بالا، کیفیت تعامل پایین، حمایت خانوادگی - مدرسه‌ای ناکافی و طراحی پلتفرمی اعتیادآور باشد. آسیب‌ها از مسیرهایی مانند وابستگی رفتاری، فرسایش تمرکز، مقایسه اجتماعی، آزار آنلاین، مواجهه با محتوای نامناسب و تضعیف پیوندهای اجتماعی شکل می‌گیرند و می‌توانند به پیامدهایی در سطح فردی و اجتماعی بینجامند. راه برون‌رفت، نگاه چندسطحی و اکوسیستمی است که همزمان بر آموزش مهارت‌های نوجوان، توانمندسازی خانواده، اصلاح رویکردهای مدرسه و ارتقای حکمرانی و مسئولیت‌پذیری پلتفرم‌ها تأکید کند.

منابع و مأخذ

الف) منابع فارسی

- شیوع اعتیاد به اینترنت و وضعیت استفاده از شبکه‌های اجتماعی مجازی در نوجوانان و جوانان ایرانی. مجله طب نظامی.
- تحلیل کیفی آسیب‌های اجتماعی نوجوانان در شبکه‌های اجتماعی مجازی. پایگاه اطلاعات علمی جهاد دانشگاهی یا پایگاه‌های نمایه‌ساز علوم انسانی.
- مقاله آسیب‌های اجتماعی ناشی از فضای مجازی در نوجوانان. مجموعه مقالات کنفرانسی نمایه‌شده در پایگاه‌های علمی.
- گزارش‌ها و اطلاع‌رسانی‌های مرتبط با ایمنی کودکان و نوجوانان در فضای مجازی. پلیس فتا.
- گزارش‌ها و اسناد سیاستی مرتبط با حکمرانی فضای مجازی و حفاظت از کودک. شورای عالی فضای مجازی و نهادهای سیاست‌پژوهی.

ب) منابع انگلیسی

- Livingstone, S. *Taking risky opportunities in youthful content creation: teenagers' use of social networking sites for intimacy, privacy and self-expression. New Media & Society.*
- Psychological Science (APS). *The truth about teens, social media and the mental health crisis.*
- Time. *We need to talk about kids and smartphones.*
- Wired. *Apple investors say iPhones cause teen depression. Science doesn't.*

- *UNICEF. Guidance and reports on children's online safety and digital wellbeing.*
- *World Health Organization. Adolescent mental health and related guidance.*

جهت همکاری با بنیاد علمی قانون یار در راستای برگزاری سمینار، کارگاه های آموزشی، کنگره و نشست های علمی با موسسه تماس بگیرید ۵۲۶ و ۰۲۱۶۶۹۷۹۵۱۹ مدیر پژوهش ۰۹۱۹۶۷۴۸۶۲۵

6th scientific conference of Ghanonyar Institute at the national level

ششمین همایش ملی

جرم شناسی و پیشگیری از ارتکاب جرم، خودکشی و انحرافات جوانان در جامعه

مشاوره ۲۴ ساعت به پژوهشگران
درخصوص نگارش و ارسال مقالات
۰۹۱۹۶۷۴۸۶۲۵

مجموعه های پذیرش مقالات پژوهشگران:

- ۱- پژوهش های مربوطه در حوزه پیشگیری از ارتکاب جرم و خودکشی
- ۲- شناخت علل و عوامل انحرافات جوانان در جامعه و ارائه راهکار عملی
- ۳- بررسی لزوم رعایت حجاب و آثار و پیامدهای آن در جامعه
- ۴- راهکارهای مبارزه با فقر، بی حجابی و فساد، اعتیاد، طلاق و
- ۵- پژوهش های مربوطه در راستای عدالت کیفری و عدالت ترمیمی
- ۶- تاثیر کیفر و مجازات در تکرار جرم و دستیابی به جامعه ای سالم
- ۷- شناسایی معضلات و آسیب های اجتماعی و ارائه راهکار حل مشکل

دبیر علمی و مسئول همایش
دکتر بهنام اسدی

ارسال مقاله از طریق پیام رسان
۰۹۱۰۰۶۳۶۰۰۲

مکان و زمان برگزاری همایش
۲۹ آذر- سالن همایش سازمان ارشاد پروچرد

ایمیل همایش برای ارسال مقالات
OLOMENSANI@YAHOO.COM

مدیر هیات سیاستگذاری همایش
دکتر سیدمصطفی حسینی

شماره تماس های دبیرخانه همایش
۰۲۱۶۶۹۷۹۵۱۹ و ۵۲۶

لوگو حامیان معنوی و برگزار کنندگان همایش

ششمین همایش جرم شناسی و پیشگیری از ارتکاب جرم، خودکشی و انحرافات جوانان (نهاد برگزار کننده: بنیاد علمی و حقوقی قانون یار) - پروچرد- ۱۳۰۳ ماه ۱۳۰۳